

De Tien Geboden des Heeren.

Exod. cap. 20. vers 1.

H Eft op u hert, opent u ooren,
Gy hart volck en traegh in 't verstaen:
Wilt uwes Godts stemme nu hooren,
En sijn geboden gade slaen.

2 Ick ben (seyt-hy) uw' Godt en
Heere, Die u hebbe gemaect
gantſch vry Van 't jock, 't welck
u beswaerde seere: Hebt
geen ander Godt neven my.

3 Laet u geen beelt maken noch snijden
Van eenigh dingh in 't aertsche dal:
Soo gy die eert t'eenigen tijden,
Uwe Godt seer jeloers zijn sal.

4 Ydelick sijnen naem gepresen
Sult gy niet nemen in den mont:
Want hy sal niet onschuldigh wesen
Die dien misbruyckt t'eeniger stont.

5 Arbeyt ses dagen, en met
lusten, Vyert den sevensten,
Godts woort smaect: Want
Godt wil op dien dagh selfs rusten
Van 't werck dat hy hadde gemaect.

6 Vader en moeder sult gy eeren,
Op dat gy langh in voorspoet leeft,
En op aerden seer meught vermeerden,
Die u Godt tot een herbergh geeft.

7 Dootslagh en toorne sult gy
mijden. All' onkuyfheyt vliet
en afbreeckt. Steelt niet al
moest gy gebreck lijdien.
Geen valsche getuygenisse spreeket.

8 Van begeeren sult gy u wachten,
Des naesten huys en wijf nu voort,
Na sijn knecht of vee wilt niet trachten,
Noch na al dat hem toebehoort.

9 O Godt, u woort, seer groot van
machten, Luyt klaerder
dan eenigh metael: Geeft ons de
genaed' en de krachten,
Om die te houden al te mael.

Den Lofzangh Zacharia.

Luca cap. 1. vers 68.

D At doch de Heer zy gemaect
groot, Israels Godt zy gepresen,
Die sijn volck heeft in anghst en noot
Befocht en verlost uyt desen,

En

En d
In 't
S
Door
Wel
Den v
2 D
Van
En
Uy
Op
D
Sij
eed
han
3 I
D
Hem
Dier
Ge